

Nr 475

Av herr **Bengtsson** i Göteborg, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 90, med förslag till ny tulltaxa, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 90 med förslag till ny tulltaxa m. m. tages i detaljmotiveringen på sid. 407 upp frågan om tull på s. k. skeppsbottenfärger. Denna importvara, som praktiskt taget uteslutande användes för sådant ändamål som berättigar till varvsindustrirestitution, har hittills varit belagd med kvantitetstull men skall nu beläggas med värdetull, vilket kommer att komplicera och t. o. m. eventuellt omöjliggöra restitutionsförfarandet. Departementschefen anser det emellertid icke befogat att föreslå en särbehandling av ifrågavarande färger, som i tulltaxan sammanförts med vissa andra varuslag under nr 32.09.

Över hela världen är det praxis att rederierna själva köper den erforderliga bottenfärgen och att denna uppmålas genom varvens försorg. Varven är alltså icke leverantörer av denna vara, utan de utför endast arbetet med densamma samt verkställer införtullningen av materialet, vanligen från konsignationslager, varigenom de också kan ombesörja arbetet med att utföra restitutionen. Det är endast vid nybyggen, som varven köper färgen, men för detta ändamål åtgår endast en mindre del av årsförbrukningen.

Övergången till värdetull kommer som ovan nämnts enligt uppgift från såväl varv som importörer att antingen helt omöjliggöra eller i varje fall så komplicera restitutionsförfarandet, att det kan komma att kräva tusentals arbetstimmar årligen. Enligt min mening kan detta icke vara rimligt beträffande en vara, om vilken tulltaxekommittén anført, att »tullen på nämnda varuslag är icke av någon större praktisk betydelse, då varan huvudsakligen användes för ändamål, som berättigar till varvsindustrirestitution».

Om den situationen skulle uppstå att endast inhemsk skeppsbottenfärg skulle kunna användas vid de svenska varven eller att utländsk vara där skulle ställa sig avsevärt dyrare än vid utländska varv, skulle detta kunna medföra nackdelar för de svenska varven i konkurrenshänseende. Vanligen målas nämligen ett fartyg med bottenfärg av samma tillverkning år efter år, och rederierna är i allmänhet icke villiga att tillfälligtvis måla ett fartyg med färg av annan tillverkning. Skulle ovannämnda situation uppstå kan detta påverka utländska rederier att avstå från dockning vid svenskt varv.

Under nr 32.09 har ett stort antal olika färger och liknande varor sammanförts, vilka därefter uppdelats i tre avdelningar med olika tullsatser. Skeppsbottenfärger skulle enligt propositionen kunna förekomma under samtliga tre avdelningar. Skeppsbottenfärger skiljer sig emellertid från andra färger bl. a. därigenom att de icke kan ersättas av andra färger och icke heller är användbara för annat ändamål än det avsedda. I den nu gällande liksom i tidigare tulltaxor har de därför upptagits under särskilt statistiskt nummer som en speciell varugrupp.

Med hänsyn till att de kan användas endast till ett bestämt ändamål och där icke kan ersättas av andra färger samt att de skiljer sig från andra varuslag därigenom att de nästan uteslutande användes för restitutionsberättigat ändamål, torde det vara i hög grad lämpligt att de i tulltaxan upptages som särskild rubrik och därvid göres tullfria. Departementschefen framhåller visserligen att inom generaltullstyrelsen pågår utredningar i syfte att åstadkomma förenklingar i fråga om varvsindustrirestititionen, men här förevarande problem är enligt min mening av den arten att det med fördel bör lösas i detta sammanhang och utan temporära komplikationer för vår varvsindustri.

Under åberopande av det anförda hemställs,

att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 90 måtte besluta, att i den nya tulltaxan under kap. 32 skall införas en ny varugrupp benämnd »Skeppsbottenfärger» samt att denna varugrupp skall åtnjuta tullfrihet.

Stockholm den 9 april 1958

Bengt Bengtsson
i Göteborg